

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

<p>Előfizetési ára:</p> <p>Egész évre 8 K</p> <p>Fél évre 4 "</p> <p>Negyed évre 2 "</p> <p>Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Felelős szerkesztő:</p> <p>OSZESZLY M. VICTOR.</p> <p>MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.</p>	<p>Laptulajdonos és kiadó:</p> <p>BALKÁNYI ERNŐ.</p>	<p>Telefonszám: 13.</p> <p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.</p> <p>Nyitlér sora 1 korona.</p>
---	---	---	--

Kulturadó.

Lapunk számára írta: **VÉRTES JÓZSEF,**
székesfehérvári tanár.

Rendezni akarják országosan a szegényügyet; itt az ideje. Koldusbotra jutottunk, szegények vagyunk, mint a templom egere. Hiába zugolódunk a módfelett felemeit állami adók ellen, a társadalmi adó még nagyobb sullyal nehezedik a polgárok vállaira: a jótékonyág és a kultúra adója. Mert itt igazolódik be igazán Kölcsey Ferenc mondása: „a társadalomban született ember nem önmagáé.” A jótékonyág és a kultúra adóját magunk jószántából vetjük ki magunkra, a magunk jószántából, — mert muszáj, mert a társadalmi kötelezettség épp olyan kötelező, mint az állami adó. Arról nem is szólva, hogy az embernek szive is van, tehát fizet jótékonyági adót, s hogy az embernek vannak kulturális szükségletei is, tehát fizet kulturális egyletekbe tagsági díjat, azt kell megszögezni, hogy nem egyszer akarata ellenére is fizet ily célokra, mert illik, mert az elnök, vagy a gyűjtő személye iránt tekintettel kell lennie, mert nevünknek ott kell lenni s mert az ember kultur-lény s a társadalomban született ember nem önmagáé.

Ez a kulturadó jóformán a középosztály polgárainak vállaira nehezedik. A paraszt, a földműves ily adót nem fizet, az iparos keveset, a kereskedő többet, de az adó nagy summája a lateiner világból, a tisztviselők bugyellárisából kerül ki.

Tessék végignézni a jótékonyági, nőegyleti, közművelődési, irodalmi s egyéb kulturális egyesületek névsorán, ott javarészen bezeg ügyvedek, tanárok, orvosok, tisztviselők stb. neveivel találkozunk. Ezen kellene javítani! A jótékonyági s kulturális egyesületek számottevő faktorai a mi közéletünknek, ezeket fenn kell tartani, de más alapon.

A mindenható állami hatalom mindent államosít, terjessze hát ki polipkarjait erre a terre is. Nem mondom én, hogy a nőegyleteket és a kaszinókat államosítani kell; de igenis van annak célirányos módja is. A jótékonyágot tegyük le a városi és községi hatóságok kezébe oly módon, hogy ezek keretében a nagyközönség is képviselve legyen, azaz a funkcionáriusokat válassza a fizető közönség. Tehát olyan legyen a rendszere, mint amilyen — tesszem azt — a betegpénztáraké. A jótékonyágra pedig vessenek ki rendes adót, azonban progressív adót, még pedig a rendes adó összegének progresszivitásában. Mert annyira talán csak vagyunk demokraták, hogy belássuk ennek méltányosságát. Ha Kis Péter szuster 50 kor. adót fizet, fizethet még 1 kor. jótékonyági adót; de ha Fényesfalvy Algernon gróf 10.000 kor. adót fizet, az ne egy fél százalék jótékonyági adót fizessen, hanem 3—4 százalékot. S talán szivesen is megfizetik a nagy urak, mert a jókedvű adakozót szereti az isten.

Nehezebb kérdés a voltaképpen való kulturadó. Mert hiszen a kézcsoók ellen

alakult egylet, vagy a métermázsázók egyesületének fentartási költségeit csak nem lehet adóból fedezni. Nem; de igenis lehet a tisztán és igazán kulturális egyletek fentartási költségeit ily módon beszerezni. Ilyenek a muzeumok, könyvtárak, közművelődési egyesületek, magyarisító egyletek, szóval azok, melyek a műveltséget, az erkölcsöt és az izlést nevelik. Ezekre kellene a kulturadó másik felét fordítani. A sok felesleges egylet oszolja fel, s akinek mégis kedve van speciális egyletek tagja lenni, az fizesse a tagsági díjat.

Az ilyen kulturális egyletek vezetése és adminisztrációja szintén a közönség kezében volna, de tagsági díj helyett progresszív adót fizetnének a polgárok. Így a teher egyenletesebben oszlik meg, s elvégre is közhasznu kulturális egyleteket az államnak ugyanis kötelessége segélyezni, istápolni.

Az ilyen közhasznu intézmények, mint amilyen például a muzeum és a kultúregylet, mindenkinek hasznára vannak s például a nagybirtokos urak is élvezik, ha nem is fizetnek tagsági díjat. Progresszív adó alakjában pedig mindenki a maga módja s vagyona szerint járulna hozzá a közhasznu célok fentartásához.

A mai állapotban a középosztály több adót fizet kulturális célokra, mint állami adót s fizeti azt a nálánál szegényebb s nálánál gazdagabb osztályok helyett is.

Ez pedig nem igazság, ezt a kultúra nem kívánhatja.

A szerelem.

— Esopusi mese. —

Írta: **VLAY IMRE.**

Egyszer egy ifju, Coenivelos volt a neve, elment a vén Lisjukos tündérhez és megkérdezte tőle:

— Oh tündér, mondd, mi a szerelem?

— Balga ifju, ne kívánd azt megismerni, mert megrontja ifju életed! — felelt a tündér.

— Egy életem, egy halálom; én mégis tudni akarom, mi az a szerelem! — válaszolt Coenivelos.

— Ismétlem, ne kívánd ezt tudni, oh szép, erős ifju Coenivelos!

— Tudni akarom, minden áron!

— Jó, hát legyen kívánságod szerint! — mondá a tündér és az előbbi vén szipirtóból egy pillanat alatt ragyogóan szép, mosolygó leánnyá változott. Coenivelos nézte, nézte... Nézésétől tulvilági érzelmek tomboltak át zsigerein és képes lagymatagság vett erőt rajta. Ölelésre kitért karjai erőtellenül hanyatlottak alá;... elszenderült. Lisjukos tündér odaült fejéhez és szép szeméből keserves könnyeket törült ki arany hajával.

— Naiv, bohó ifju, — mormolta gyöngyfogai közt.

Az ifju álmódott. Egy szép fényes mezőről álmódott. Láttá magát, mint a réten játszadozik

és virágokat szed. Látott egy öreg, odvas fűzfát is, egy szomorufűzet. A fűzfához ment és látott egy kis pókot, mely egy nagy legyet kötözött le sajátmaga készítetté finom fonállal.

— Szegény kis pók, — gondolta Coenivelos — mily nehezen keresi a napi eledelét, és te szegény légy, mily szerencsétlen vagy, hogy e kis bestia hálójába kerültél. Ez hát a természet örök törvénye, — gondolkozott Coenivelos tovább; — az erős felfalja a gyengét, az ügyes leverli a tehetéstelent. Én neked adok előnyt kis pókom, mert a te létjogosultságod, ügyességednél fogva nagyobb, mint a dőre légyé, amely bután hálódba repül. Én segítek neked élni, — fogok neked legyeket.

És attól fogva az ifju összejárta a selymes rétet, hogy kedves állatjának naponkint friss táplálékot szerezzen. A kis állat eleinte félték volt és bizalmatlan, de hovatovább, megbarátkozott az ifjuval. Később már bátrabb és következőbb volt, míg aztán már vad lett. Korábban először csak kerülgette a legyecskét, mit Coenivelos hozott neki, később már félelmetes falánksággal csapott le rá.

... Elmúlt a tavasz, a nyár... A kis pókból óriási, förtelmes fenevad fejlődött. Az ifju már csak félelmmel mert feléje menni. Naponta több és több táplálékra volt szüksége. Az ifju félt, de szerette állatját.

Elmúlt a tél, ismét tavasz lett megint. A szép fényes mezőn megint kivirítottak a virágok; virult minden. Az ifju lelkesen fűvözdölte a szép tavaszt. Felrisszülve és újult erővel látott hozzá, hogy élettársát és zsarnokát kielégítse. Ismét szerette a pókot, mely a fűzfa-odu nyílásában ült, mint egy Harám-basa, nagy kidüllett, izzó szemekkel. Az ifju már ismerté nézését. Vér kellett neki. Szomoruan indult utnak megint. Már nem volt elég — a maganevelte bestiának — az, ha néhány, ha húsz, harminc, száz bogár vért kiszívta, már több kellett neki. Coenivelos madárkakat fogdosott és dobta őket oda neki...

Coenivelos aggódott. Már csak két madárfészket tudott az egész nagy, fényes réten. Elő-lény, mely vérvével adózhatott volna az ő zsarnokának, nem volt az egész, nagy fényes réten... Coenivelos gyötörte magát, Coenivelos szerette, imádtá a pókját, a maganevelte zsarnokát — és félt tőle! Mi lesz, ha az utolsó vér, az utolsó élő is elfogy? E nagy kérdés a lelket égette. A nap lementével aggódva hajította nyugalomra gondtól terhelt fejét. Mit hoz a holnap?...

... Az egész szép fényes rétet bejárta és nem talált egy bogárkát sem, amivel a póknak kedveskedhetett volna... Mi lesz, oh, mi lesz!? — kérdezte szárszor is önmagától...

Aznap a pók nem kapott enni.

Coenivelos másnap már feladott minden reményt, el sem indult táplálékot keresni. Gondolkozott. A pók rendes helyén, az odu peremén ült

Gyászbeszéd

Ferenc Ferdinánd trónörökös és Hohenberg (Chotek) Zsófia hercegnő lelküdvéért az alsólendvai izr. templomban július 12-én tartott gyászistentiszteleten.

Mondotta: *Dr. Rudolfer Antal, rabbi.*

Tisztelt gyászoló gyülekezet! Még nem oszlott el a szomorúság sötét felhője, melyet ma két hete a fekete vasárnap borított lelkünkre, még nem csillapodott le a felháborodás érzete a kettős halált hozó, gaz merénylet fölött, melynek nemzetünk trónjának várományosa, Ferenc Ferdinánd királyi herceg és hűségese neje, Hohenberg Zsófia hercegnő áldozatul esett, mert még ma is leverten és döbbenettel állunk a szomorú gyász mélységének, az iszonyatos tragédiának hatása alatt, melynek nyomán két hét óta végig a két testvérállamon felsír folytonosan a fájdalom a trónörökös-pár lelketpőrn szomorú vesztén.

Es amidőn az egész hon gyászol, amidőn a magyar nemzet elzokogja siralmait, mi is kivesszük részünket a gyászból és bánatból, mert reánk is sujtott a hazánkat ért csapás, reánk, magyar zsidókra, kik egybefortunk a magyar nemzettel és annak minden érzelmével; hiszen sziveink összedobannak a nemzet szívével úgy örömeiben és dicsőségeiben, mint fájdalmában és bánatában.

Azért jelentünk meg Istennek ezen gyászt öltötte csarnokában, hogy bánatos kegyelettel tolmácsoljuk sziveink mély fájdalmát és igaz, benső részvétét, melyet a nemzetet, rajongón szeretett királyunkat és három ártatlan gyermeket oly iszonyú módon ért vesztéség kivált a lelkünkől. Lobogtassa gyászunk égő fálya gyanánt bánatunk lángját; szegje körül lelkünk bánata, remegő, részvétteljes érzéseink siró hangja a mártirokként elhunyt trónörökös-pár hantjait; oltsa el kegyeletünk könnye a sujtott szívek égető sebéit.

Tisztelt gyászoló gyülekezet! Hogy mily nagy a nemzet vesztése, hogy mitől fosztotta meg birodalmunkat a gaz merénylő gyilkos golyója, azt csak sejtethjük; hiszen kötelességei teljesítésének küzdőterén elhunyt trónörökösünk szíve, melyben nemzetek sorsa szunnyadt és bizonyára históriai elhatározások érlelődtek, zárkózott volt, és igaza van nemzetünk egy nagy szónokának, aki megdicsőült trónörökösünk tragikus elvesztését e szókkal jellemzi, hogy: „Egy jövő vált multtá, mielőtt jellenné alakulhatott volna; a történelemnek egy előre megírt fejezete lepecsétetlen és olvasatlanul tünt el a megsemmisülésbe.” Bizony csak képzelődhetünk, csak álmódhattunk, csak reménykedhetünk felőle. Am a legszebb reményekre jogosítottak bennünket a zárkózottsága dacára nyilvánul nemeres erények, melyek élete vezérelveit árukták el, és ezek voltak: a hit, a remény és a szeretet. Hisz mindenek előtt ismeretes, mily mély vallásosság, mily buzgó hit lángolt ez erős akaratu férfi lelkében és mily

s szemei vérvárikákat szórtak az éhségtől s a vérszomjtól. — Az ifju felugrott, izmos fehér karjával felhajtván ingét, beleharapott tulajdon husába és szétreccsenő vérével itatta meg szerelmes zsarnokát.

Másnap ugyanez történt.

Harmadnap Coenvelos már oly gyenge volt, hogy fel sem tudott kelni, hanem csak vágyódva és sajnálkozva pislantott saját vérével táplált állatja felé. Elaludt. Ekkor a pók lomán elémászott odujából és rávetette magát az alvó ifjura; a szívet kereste. Még dobogott. Falánkan esett neki és szivta, szivta a forró, szerelmes ifju vért... Az ifju kínosan felhőrdült, megtört fényű szemét még egyszer felvetette, egy kéro, szenvedő, megrovó, áldó pillantást vetett az önvérével táplált állatra és — és smét szemben találta magát a vén Lisjukos tündérrel.

— Tudod, mi a szerelem? — kérde a tündér.

— Tudom, — felelte Coenvelos.

— Mit fogsz tenni?

— Megkeresem az én pókomat és odaadom neki szívem vévét ujra, ujra...

reményeket táplált szívében majdani birodalma népei boldogulásának előmozdítására. És hogy mily mérhetetlen nagy volt a szeretet érzelme benne, azt elárulta az ő emberi története: ez a kemény férfi, ez a csupa-erő ember diadalmas-kodott mint a szív embere, szívének sugallata a hagyományok és az udvari szabályok fölé helyezte, kivívta magának azt, akít szeretett és eszményi harmóniában, a tiszta élet költészetében vérfényes éveket élt át vele.

E nemes emberi vonásnak világitásában joggal sejtethjük, hogy mit vesztettünk leendő uralkodónk elhunyasával. Mert akinek szívében a szeretetnek ily hatalmas tüze lángolt hitvese és családja iránt, az e szeretet melegéből — mint a nemzet atya — bizonyára tágabb családjára, e nemzet gyermekeire is árasztott volna melegítő, boldogító sugarakat. És ime, a két szívet, mely sorsát oly esodlatos küzdelmek árán kötötte össze egymáshoz, a két kart, mely oly eszményi szeretettel fonódott össze, a gyilkos golyója sem választhatta el egymástól. Megvalósult az Irás igéje: „Háneehóvim veháneimim behájéhem uevmauzom lau nifródu.” Akik együtt mentek a boldogságba, együtt mentek a halálba; a lelki és szívbéli osztályostársak együtt szenvedtek el a bíboros mártírok borzalmas halálát. Most pedig együtt alusszák álmukat az egyszerű, fehérre meszelt artstetteni kápolna sírboltjában, hova bánatos kegyeletünk követi...

Tisztelt gyászoló gyülekezet! A nemzet vesztését panaszló bánatos gyászunkat mélységes részvétünk váltja fel, amely első sorban imádon szeretett felséges királyunk felé, a trónon ülő agasztán felé fordul, akinek fölkeit feje fölött a tragédiák hosszú sorozata suhant el, aki már annyi lelki megrázkódástát végigszenvedett és tragikus halállal elhunyt trónörökösünk vesztésében hü rokonát, öreg napjainak legerősebb támaszát, leghívebb munkatársát, törökvéséinek és fáradozásainak hagyományosát siratja.

Es mely megilletődéssel bámoljuk áldott szívé, jóságos királyunk nagy lelki eréjét, melyel a rettenetes megpróbáltatások szertelen sulya alatt rendületlenül áll egy hosszú életen keresztül, és ez utolsó csapástól is, melyet a ki nem fürkészhető isteni vézget a szenvedések glóriájától körülövezett 84 éves fejére mért, az Istenbe vetett bizalmának és a Gondviselésbe helyezett hitének lankadatlan erejével új reményt táplálva felemelkedni igyekszik, amint az népeikhez e gyászos alkalommal

intézett királyi szózatában oly megható módon kifejezésre jut.

A mélységes szomorúságot, mely fenkölt fejedelmünk mint a repkény fonja körül, hadd derítse fel a tudat, hogy hűségese népei igaz részvételt osztzkodnak tengernagy bánatában, amint azt az égető fájdalom jajszava jelzi, mely e gyászos eseménynél végigvonult az országon és amely tanúsága a királyhű érzelmeink is, melyel e hon gyermekei koronás királyunk és uralkodóháza iránt mindenkor viseltettek...

Tisztelt gyászoló gyülekezet! Mélységes, igaz részvétünk fokozódik, midőn szívfacsaró számalommal és forró fájdalommal az elrultt fejedelmi sarjak felé fordítjuk könnyes tekintetünket, mert a legnagyobb, a legrettenetesebb csapás őket érte; az ő vesztésük a legközvetlenebb, a legvérébelibb, a legigazibb. Ő reájuk, kiknek az élet melege, a boldogságra joguk volt, legjobban sujtottak le a vad indulat, a fekevesztett gyűlölség vezette gyilkos golyói; apától és anyától egyszerre fosztották meg őket a golyók; szülőktől, akik a leghatalmasabb szeretettel és gondnal támasztva istáptolták őket, akik öbennük ujjaifjúlva és tömörrülve látták azt a szerelmet, mely annyi akadályon keresztül győzelmeskedve egyesítette Chotek Zsófia grófnőt Ferenc Ferdinánd királyi herceggel, a birodalom trónjának várományosával.

Immár megdicsőülten tekintenek le árván maradt gyermekeikre a trónörökös-pár nemes lelkei a csillagok birodalmából és szellemük őrangyalokként körülengli a szívüktől oly iszonyatos módon elszakadt fejéit, esdvén a vigaszt enyhítő balszamárát a mennyei atyának fényszóveze trónjánál a boldogságúktól oly korán megrabolt árva részére. A mártírhálál, melyet fenséges kir. hercegünk és leghűségesebb életpárja szenvedett, szentekké avatta őket s vértanu-koszoruvál övezi átszellemlt homlokukat; a mely gyászból borult népek pedig hódoló kegyelettel fogják megörizni drága emléküket.

Mi pedig áldjuk és tiszteljük dicső emléküket most azzal, hogy lelki mécsket gyújtunk számukra és fohászt küldünk a világ Királyához megdicsőült lelkeik mennyei üdvéért. Ezzel együtt hadd szálljon imánk a Mindenhatóhoz felséges királyunk földi javáért, juttasson vigaszt és megnyugvást fenkölt fejedelmünknek Ő, ki a vigaszt és béke kuforrása, kinek szent neve magasztaltassék örökön örökké. Amen!

Alsólendva új vicinális vasutjai.

I.

Az alsólendva — nagykanizsai vasut.

Az alsólendva — nagykanizsai vasut ügyében hosszú vajudás után kedvező fordulat állott be. A kereskedelemügyi miniszter a napokban arról értesítette a vasut előengedélyesét, hogy hajlandó a tervezett vasut engedélyezése érdekében a további intézkedéseket megtenni. Az államsegély és a államvasuti üzem tekintetében ekként határozott a miniszter: A posta ingyenes szállítása és a külön állami segély címén ötven éven át évenként fizetendő évjáradéknak megfelelően a helyiérdekű vasut segélyezésére összesen 766 400 korona összeget hajlandó az alsólendva — nagykanizsai vasutnak biztosítani. A helyiérdekű vasut állami kezelésbe vételének feltételeit azonban a kereskedelemi miniszter csak akkor fogja a pénzügyminiszterrel megállapítani, ha a vasut várható jövedelmezőségéről olyan adatok fognak rendelkezésre állani, amelyek a vasut finanszírozása mellett az államvasut érdekeire megnyugtatók lesznek.

A miniszter ezen öröndetes döntése azonban még nem biztosítja a vasut kiegészít. De jelentős lépéssel haladt előre az alsólendva — nagykanizsai vicinális ügye, ha tekintetbe vesszük, hogy kétszéri elutasítás után az engedélyezés nyolc év óta vajudó ügye végre rébe jutott. Most már egyedül és kizárólag az érdekeltségtől függ, hogy fűtyöl-e hamarosan a rég sóvárgott vasut. Reméljük, hogy igen, mert az állami kezelésbe vétel nehézségei könnyen elháríthatók részben azért, mivel a tervezett vasut jövedelmezősége kétségkívül megfelelő lesz, részben azért, mivel az engedélyes a vasutját a dunántúli helyiérdekű vasut érd. köreben fogja létesíteni. Ugy

tudjuk, hogy a dunántúli helyiérdekű vasut, mint az ország egyik legnagyobb és legagilisabb vasutesoportja, elvileg már hajlandó az alsólendva — nagykanizsai vasut átvételére. Így tehát remény van rá, hogy új vicinálisunk forgalmi jelentősége is megtalálja a helyes és kívánatos megoldást.

A vasut pénzügyi és finanszírozási helyzete a következő: az összes részvénytöke kétféle és 52 000 korona. A kilátásba helyezett kétféle államségelyen kívül tehát egymillió 286 000 koronát kell biztosítani. Erre vonatkozólag a miniszter figyelmezteti az előengedélyesét, hogy az 1 286 000 korona fedezéséről gondoskodjék, mert a részvénytöke födözetének hitelt érdemlő igazolása előtt a vasut engedélyezésére nem számíthat.

A vasut engedélyezési tőkéjét az öt év előtti adatok alapján állapították meg. Azóta azonban munka és anyag tekintetében nagy ár-és béremelkedések állottak be, mivel továbbá a vasut mielőbbi kiegészítés nemcsak a fontos közérdek, hanem a beállott nagy munkahiány is sürgőssé teszi: joggal reméhetjük, hogy a kereskedelemi miniszter a most kilátásba helyezett segélyt némileg meg emeli fogja. Azonban a vasut sorsának biztosításához elengedhetetlen feltétel, hogy az érdekeltektől, nevezetesen a községektől, uradalmak és magánosok hozzájárulásával mielőbb biztosítva legyen az engedélyes által kért összeg. Értesülésünk szerint a vasut előengedélyese legközelebb az összes érdekelteket — így az alsólendvaikat is — nagykanizsai érdekeztetleire fogja összehívni, hogy beszámolóra a vasutügy mai állásáról.

Mint ö. ömnel halljuk, a főispán és a megyebeli orsz. képviselők fáradhatatlanul buzgólkodnak, hogy a márkét ízben elment vasutit mielőbb a megva ösülés stidumába jusszon.

Zalavármegye és a hitbizományok.

— Saját tudósítónktól. —

Nagyfontosságú átirat érkezett Hajdumegye törvényhatóságától Zalavármegye törvényhatóságához. Hajdumegye legutóbbi közgyűléséből föllíratot intézett a képviselőházhoz, a hitbizományok állami megváltása és parcellázása ügyében.

A föllírat szerint az agrárreform, a parasztság földhöz juttatása az egyetlen lehetőség Magyarország válság felé haladó útját anyagi szempontokból jobb mederbe terelni s a végeredményben ugyancsak az adózó polgárokat sújtó külföldi drága kölcsönök nélkül az ország pénzügyeit gyökeresen megjavítani. A parasztság földhöz juttatása a százezerszám kívándorlókat itthon tartaná, rendes keresethez juttatná, egyzersmind a gyáros, iparos, kereskedő, állami és magántisztviselői, ipari munkás kcserves helyzetén egy csapásra segítene.

A hitbizományi birtokok megváltásától és parcellázásától reméli a föllírat a fogasztópiac és a munkaalkalom óriási megnövekedését, a drágaság nagymérvű enyhülését, az állami jövődelmek nagymérvű emelkedését. Az agrárreform az ország teherbírásnak fokozását is eredményezné, sőt a föllírat szerint a kismembek adójának csökkenését is. Ezt mondja a föllírat az egyetlen lehetőségnek a magyarság hatalmas megerősítésére és a nemzetiségekkel való igaz testvériesség elérésére.

Ezen indokok alapján azt kívánja a föllírat a képviselőháztól, hogy utasítsa sürgősen a kormányt, hogy olyan törvényjavaslatot terjesszen elő, amely az összes síkföldi és termőföldi latifundiumnak állami járadék ellenében való kötelező megváltásáról s a földnélküli népeknek minden közvetlen közvetítés kizárásával állami kezelés útján való foglalkoztatásáról intézkedik. Hajdumegye azzal a kéréssel küldte meg a föllíratot törvényhatóságunknak, hogy hasonló föllírral támogatassuk akcióját.

Zalamegye legközelebbi közgyűlése tárgyalja az átiratot.

HIREK.

Temetésről,

egy egészen különös temetésről fogok ma írni valamit neked, nyájas olvasóm. Akármint is mondasz hozzá, szóvá kell tennem azt, hogy hogyan temetnek Lendván — lovat. Amíg a kanizsai aszfaltról ide nem kerültem, hidd el nyájas olvasóm, jóformán azt sem tudtam, hogy van — lötemetés is. Pedig van. Lendván például így néz ki... Jön a gypmester szekere, vagy másnak a szekere és megáll a ház előtt. Akkor négy, vagy öt ember nagy „hóruk”-kal zóssal a levegőbe emeli a néhai jelzőt felvett lovacskát és rádobja a kocsira, csak úgy nyekken. A ló rugdalozna, ha tudna, de mert nem tud: a négy, felfelé álló lábával csak szomoruan integet az égnek; a fejét, amelyből két megüvegesedett szomoru szemre oly bánatosan néz a semmibe, a kocsiról egészen a földig lefogatja, és biztosan kiáltana, de csak a száját tudja táltva tartani. A kocsis egyet sercint a földre, aztán közéjük csap a lovaknak, az élőknek, hogy gyí. És a menet lassu lépésekkel végigvonul a városan, a főtútcán, legtöbbször a legforgalmasabb időben. A „szállítmány,” a döglött lovacska közben a bámullattól még jobban táltva felejt a száját, a feje még jobban veri a földet a

kocsi hátuljánál, a csülkei még szomoruban intgetnek az égnek és ha történetesen előzőleg eret vágtak rajta: végig az utcára, az utra, míg csak el nem ér a menet a gypmesterhez, vérkönyveket hullajt a testéből.

Igy néz ki egy lötemetés Lendván.

Hát igen, igen, nagyon megható dolog egy ilyen temetés, de talán mégis lehetne intézkedni, hogy az élők sorából elköltözött kedvence lovacskákat ne világos nappal, ne a főtútcán végig és ne a legforgalmasabb időben szállítsák keresztül a városan. Mert az ilyen temetés — eltérően a más temetésről — nem részvétet gerjeszt bennünk, hanem mást. Undort.

Jégeső, felhőszakadás és árvíz.

Károk mindenfelé.

— Saját tudósítónktól. —

Az alsólendvai járásnak a múlt héten kétszer is kijutott az abnormis időjárásból. A héten kétszer is olyan borzasztó időjárás vonult keresztül járásunkon, amilyen már régen nem volt.

Keddén délután hirtelen teljesen elborult az ég s estéli sötétség támadt, úgy, hogy a lakásokban, irodákban, üzletekben lámpát kellett gyújtani. Egyszerre csak megeredt az eső s csakhamar olyan zápor kerekedett, mintha a felhők-ből öntöttek volna a vizet. Mikor kissé csillapodott az eső, akkor jég kezdett esni s esett mindig sűrűbben és mindig nagyobb szemek. Alsólendván szerencsére esővel egybeesett a jég, ezért itt csak kevés kárt tett, vagy éppen semmit se. De valamivel odább, már Hosszufaluiban is, és a járás felső részeiben nagy károkat tett a jég, mely némely helyen olyan vastagon befőtte a földet, hogy még másnapra sem olvadt el. A nagy eső következtében járásunk több helyén árvíz támadt, mely különösen a termőföldekben és a betakarítatlan gabonában okozott nagy károkat.

Csütörtökön este Alsólendván és a közeli vidéken megismétlődött az ítéletidő, még rettenetesebb mértékben. Este 8 óra után óriási felhőszakadás zúdult vidékünkre, mely késő éjjelig tartott. A hegyekből nagy tömegekben alárohánzó víz ijeszítő morgással hömpölygött végig utcáinkon. Az utcák járhatatlannak lettek, mert egyik helyen félméternyi magasságban s több méter szélességben piszkos víztömög hömpölygött, a másik helyen pedig óriási tavat alkotott az összegyűlemlett víz. Igen sok pincét és alacsonyabban fekvő lakást előntött a szennyes áradat, amely több helyen megrongálta az aszfaltot is, a hegyről levezető utakba pedig mély árkokat vágott.

Csütörtök estétől lapunk zártáig (szombat délutánig) folyton zuhog az eső, néha erősebben s néha gyengébben. Vidékünk teljesen előntötte az árvíz; ameddig a szem ellát, víz alatt áll minden. Tegnap, szombaton hajnalban óriásit nőtt az árvíz, mely azóta is folyton dagad s már az alsó-utcai kerteket is elborította.

Nagy áradásokat jelentenek járásunknak majdnem minden részéből. Csesztreg vidékén a megáradt Kerka végez nagy pusztításokat.

Ráckánizsa vidékén csütörtökön nagy jégeső volt. Csütörtökön járásunk több községének is jutott jégesőből.

Keddén este Zalaszentgróton is nagy zápor és égháboru volt. A villám Zalaszentgróton belecsapott a Zala-szállóba, ahol Kiss Árpád színházalata éppen előadást tartott. A színházterem ablakai esőrómpölvé törtek be, a villanylámpák kialudtak s a közönség között nagy pánik támadt. Emberéletben szerencsére nem esett kár. Zalaszentgróton belcütött a villám még a vámház épületébe, a vasuti állomásba s egy magánháza.

— Szabadságon. Szilágyi Dezső tb. főszolgabíró július 13-ától augusztus 9-éig szabadságon van. Tiszteletbeli főbíránk családjával a mármarosmezei Gyertyánliget furdón túll.

Dr. Józsa Félián járásorvos július 22-étől aug. 26-áig veszi ki nyári szabadságát. Távollétében dr. Brünner József orvos helyettesíti.

— Áthelyezés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter dr. Heinrich János komáromi segédintézményfelügyelőt a zalagereszei kir. tanfelügyelőséghez helyezte át.

— Halálozás. Mint igaz részvétellel értesülünk, Löwy Bernát tapolcai könyvkereskedő, a „Tapolcai Lapok” kiadótulajdonosa, hétfőn Budapesten elhunyt 54 éves korában. Löwy sulyos betegségére keresett a fővárosban gyógyulást, de két napra megérkezése után kiszerveült. Holttestét hazaszállították Tapolcára, ahol óriási részvétel mellett temették el f. hó 16-án délután.

— Kítűzték a választást az adóügyi jegyzői állásra. Mint ismeretes, az alsólendvai aljegyzői állást önálló hatáskörrel bíró adóügyi jegyzői állássá fogják átszervezni. Az álláshoz az állam évi 600 korona segéllyel járul. Az új állás szervezését a megyei törvényhatóság bizottság is jóváhagyta s most még csak az van hátra, hogy az állás betöltésére a választást megéjtsék. A múlt héten a választás napjának kitűzése is megtörtént. Székely Emil alsólendvai főszolgabíró a választást augusztus 10-ére tűzte ki. Az állásra aug. 8-ig lehet pályázni s a kérvényeket a főszolgabíróhoz kell beküldeni. Az adóügyi jegyző javadalmazása a törvényben megállapított jegyzői fizetésen kívül 400 kor. lakkér és a hivatalos teendőkkel járó mellékkereset lesz. — Az új állásra Alsólendva polgárainak megvan a maguk jelöltje, aki rátermettségénél és népszerűségénél fogva egyhangú szavazattal fogja elnyerni az adóügyi jegyzői állást. Bodó István, az eddigi aljegyző ez a jelölt, akit a város minden egyes polgára örömmel támogat, hogy az állást elnyerhesse. Az állásra bizonyára lesz majd több pályázó is, de ezek természetesen szóba sem jöhetnek Bodó mellett.

— Gyászistentisztelet az izr. templomban. A helybeli izr. templomban vasárnap délelőtti gyászistentisztelet volt néhai Ferenc Ferdinánd trónörökös és neje lelküdvéért. Az ünnepélyes gyászistentisztelet alatt a tempómat egészen megtöltötte városunk intelligenciája. Ott láttuk az egyes hatóságok, hivatalok, testületek és intézetek képviselőit s a magánosok közül sokat. Az ünnepi szónoklatot dr. Rudolf Antal rabbi tartotta, melyet a közönség nagy megilletődéssel hallgatott. A magasan szárnyaló, szép beszédet lapunk más helyén egész terjedelmében közöljük. Az igazán szép ünnepély a „Himnusz” hangjaival ért véget.

— A választópolgárok névjegyzékének összeállítása. Az országgyűlési képviselőválasztók névjegyzékét országsszerte most állítják össze. Az alsólendvai járásban hat bizottság fogja a szavazókat összeírni, kik a névjegyzéket még e hó végén kötelesek betérjeszteni. A megyei állandó választmány által kinevezett összeíró-bizottsági tagok az alsólendvai járásban a következők: Az alsólendvai szavazókörben: Dr. Wollák Adolf, Vidóczy Ferenc, Máty Pál, Grassanovits Ottó, Hadrovics Elek, Paller Jenő (Rédics) és Polczér Imre (Gyertyános). A cserföldi szavazókörben: Szepesy Gusztáv (Belatine), Czigány Márton (Felsőbeszterce), Hajdu Aladár (Belatine), Grassanovics Antal (Cserföld), Besnyák Lajos (Belatine), Kovács János (Zorkóháza). A belatinei szavazókörben: Dr. Némethy Vilmos (Alsólendva), Balcz Aladár (Belatine), Fekete Géza (Lendvárörszavölgy), Vlassits Géza (Bagonya), Mráz Kálmán (Bántornya), Besnyák Lajos (Belatine), Feisz László (Murabaráti), Kovács János (Zorkóháza). A lendvavásárhelyi szavazókörben: Piatsek János (Belatine), dr. Kollin Ignác (Lendvavásárhely), Göncz János (Lendvavásárhely), Varga Ferenc (Lendvavásárhely), Paller Jenő (Rédics). A szentgyörgyvölgyi szavazókörben: Dr. Nábráczky Hájós Béla (Alsólendva), Cseke Károly (Szentgyörgyvölgy), Véghy Sándor (Szentgyörgyvölgy), Pünk István (Szentgyörgyvölgy), Kulcsár Miklós (Resznek). A zalabaksai szavazókörben: Szabó Dóme (Pórszombat), Stankovszky Imre (Apáti pusztá), Kiss Károly (Zalabaksa), Koller Nándor (Baksa), Rácz István (Csesztreg), Paller Jenő (Rédics) és Cszimazia György (Szilvágy). — Székely Emil alsólendvai járási főszolgabíró felhívta az összeíró bizottság tagjait, hogy július 28-án nála az eskü letétele végett jelentkezzenek.

— Mindenki gyanus. Juhics Félix varasdi kerületi orvos f. hó 14-én Csáktornáról Prágerhofba utazott s a vasuton két katonától katonai titokról kérdezősködött. Az egyik katonának gyanus volt az orvos kérdezősködése és ezért Prágerhofban jelentést tett a csendőrségen. Az orvost kémkedés gyanúja miatt letartóztatták.

— Országos vásár. Alsólendván a legközelebbi országos vásár f. hó 28-án lesz.

Gyászbeszéd

Ferenc Ferdinánd trónörökös és Hohenberg (Chotek) Zsófia hercegnő lelküdvéért az alsólendvai izr. templomban július 12-én tartott gyászistentiszteleten.

Mondotta: *Dr. Rudolfer Antal, rabbi.*

Tisztelt gyászoló gyülekezet! Még nem oszlott el a szomorúság sötét felhője, melyet ma két hete a fekete vasárnap borított lelkünkre, még nem csillapodott le a felháborodás érzete a kettős halál hozó, gaz merénylet fölött, melynek nemzetünk trónjának várományosa, Ferenc Ferdinánd királyi herceg és hűségese neje, Hohenberg Zsófia hercegnő áldozatul esett, mert még ma is leverten és döbbenettel állunk a szomorú gyász mélységének, az iszonyatos tragédiának hatása alatt, melynek nyomán két hét óta végig a két testvér-államon felsír folytonosan a fájdalom a trónörökös-pár lelkétől szomorú vesztén.

Es amidőn az egész hon gyászol, amidőn a magyar nemzet elzökogja siralmaát, mi is kivesszük részünket a gyászból és bánatból, mert reánk is sújtott a hazánkat ért csapás, reánk, magyar zsidókra, kik egybeforrunk a magyar nemzettel és annak minden érzelmével; hiszen sziveink összedobannak a nemzet szívével úgy örömeiben és dicsőségeiben, mint fájdalmában és bánatában.

Azért jelentünk meg Istennek ezen gyászt öltötte csarnokában, hogy bánatos kegyelettel tolmácsoljuk sziveink mély fájdalmát és igaz, benső részvétét, melyet a nemzetet, rajongón szeretett királyunkat és három ártatlan gyermeket oly iszonyú módon ért veszteség kivált a lelkünkben. Lobogtassa gyászunk égő fájlja gyanánt bánatunk lángját; szegje körül lelkünk bánata, remegő, részvétteljes érzéseink siró hangja a mártirokként elhunyt trónörökösök hantjait; oltsa el kegyeletünk könnye a sújtott szívek égő sebeit.

Tisztelt gyászoló gyülekezet! Hogy mily nagy a nemzet vesztesége, hogy mitől fosztotta meg birodalmunkat a gaz merénylő gyilkos golyója, azt csak sejtethetjük; hiszen kötelességei teljesítésének küzdőterén elhunyt trónörökösünk szíve, melyben nemzetek sorsa szunnyadt és bizonyára historiai elhatározások érlelődtek, zárkózott volt, és igaza van nemzetünk egy nagy szónokának, aki megdicsőült trónörökösünk tragikus elvesztését e szókkal jellemzi, hogy: „Egy jövő vált múlttá, mielőtt jelené alakulhatott volna; a történelemnek egy előre megírt fejezete lepecsételten és olvasatlanul tünt el a megsemmisülésbe.” Bizony csak képzelődhetünk, csak álmodhattunk, csak reménykedhettünk felőle. Am a legszebb reményekre jogosítottak bennünket a zárkózottsága dacára nyilvánult nemes érzények, melyek élete véreivel áruktak és ez ezek voltak: a hit, a remény és a szeretet. Hisz mindenek előtt ismeretes, mily erős vallásosság, mily buzgó hit lángolt ez erős akaratú férfi lelkében és mily

s szemei vérkárikák szórtak az éhségtől s a vérszomjótól. — Az ifjú felugrott, izmos fehér karjairól lehajlított ingét, beleharapott tulajdon húsbába és szűfrecsenő vérevel itatta meg szerelmes zsarnokát.

Másnap ugyanez történt.

Harmadnap Coenivelos már oly gyenge volt, hogy fel sem tudott kelni, hanem csak vágyódva és sajnálkozva pislantott saját vérevel táplált állatja felé. Elaludt. Ekkor a pók lomán elomásozott odujából és rávetette magát az alvó ifjura; a szívét kereste. Még dobogott. Falánkan esett neki és szivta, szivta a forró, szerelmes ifju vért... Az ifju kínosan felhőrdült, megtört ténny szemét még egyszer felvetette, egy kérő, szenvedő, megrovó, áldó pillantást vetett az önvérével táplált állatra és — és smét szemben találta magát a vén Lisjukos tündérrel.

— Tudod, mi a szerelem? — kérde a tündér.

— Tudom, — felelte Coenivelos.

— Mit fogsz tenni?

— Megkeresem az én pókomat és odaadom neki szivem véreét ujra, ujra...

reményeket táplált szívében majdani birodalma népei boldogulásának előmozdítására. És hogy mily mérhetetlen nagy volt a szeretet érzelme benne, azt elárulta az ő emberi története: ez a kemény férfi, ez a csupa-erő ember diadalmas-kodott mint a szív embere, szívének sugallata a hagyományok és az udvari szabályok fölé helyezte, kivivta magának azt, akit szeretett és eszményi harmóniában, a tiszta élet költészetében verő-fényes éveket élt át vele.

E nemes emberi vonásnak világításában joggal sejtethetjük, hogy mit vesztettünk leendő uralkodónk elhunyasával. Mert akinek szívében a szeretetnek ily hatalmas tüze lángolt hitvese és családja iránt, az a szeretet melegéből — mint a nemzet atyja — bizonyára tágabb családjára, e nemzet gyermekeire is árasztott volna melegítő, boldogító sugarakat. És ime, a két szívet, mely sorsát oly csodálatos küzdelem árán kötötte össze egymáshoz, a két kart, mely oly eszményi szeretettel fonódott össze, a gyilkos golyója sem választhatta el egymástól. Megvalósult az Irás igéje: „Hánehóvím vehéneimim behájéhem uve-mausom lau nifródu.” Akik együtt mentek a boldogságba, együtt mentek a halálba; a lelki és szívbéli osztályostársak együtt szenvedtek el a biboros mártírok borzalmas halálát. Most pedig együtt alusszák álmaikat az egyszerű, fehérre meszelt artstetten kápolna sirboltájában, hova bánatos kegyeletünk követi...

Tisztelt gyászoló gyülekezet! A nemzet veszteségét panaszló bánatos gyászunkat mélységes részvétünk váltja fel, amely első sorban imádón szeretett felséges királyunk felé, a trónon ülő aggastyán felé fordul, akinek fölönt feje fölött a tragédiák hosszú sorozata suhant el, aki már annyi lelki megrázkódtatást végigszenvedett és tragikus halállal elhunyt trónörökösünk veszteségében hű rokonát, öreg napjainak legerősebb támaszát, leghűvebb munkatársát, törekvéseinek és fáradozásainak hagyományosát siratja.

És mily megilletődéssel bámoljuk áldott szívű, jóságos királyunk nagy lelki erejét, mellyel a rettenetes megpróbáltatások szertelen sulya alatt rendületlenül áll egy hosszú életem keresztül, és ez utolsó csapástól is, melyet a ki nem fürkészhető isteni vézget a szenvedések glóriájától körülövezett 84 éves fejére mért, az Istenbe vetett bizalmának és a Gondviselésbe helyezett hitének lankadatlan erejével új reményt táplálva felemelkedni igyekszik, amint az népeit és a gyászos alkalommal

intézett királyi szózatában oly megható módon kifejezésre jut.

A mélységes szomorúságot, mely fenkölt fejedelmünket mint a repkény fonja körül, hadd derítse fel a tudat, hogy hűségese népei igaz részvétellel osztozkodnak tengernyi bánatában, amint azt az égető fájdalom jajszava jelzi, mely e gyászos eseménynél végigvont az országban és amely tanúsága a királyhű érzelmeink is, mellyel e hon gyermekei koronás királyunk és uralkodóháza iránt mindenkor viseltettek...

Tisztelt gyászoló gyülekezet! Mélységes, igaz részvétünk fokozódik, midőn szívfaconál száználal és forró fájdalommal az elrült fejedelmi sarkak felé fordítjuk könnyes tekintetünket, mert a legnagyobb, a legrettenetesebb csapás őket érte; az ő veszteségük a legközvetlenebb, a legvérébelibb, a legigazibb. Ő reájuk, kiknek az élet melegére, a boldogságra joguk volt, legjobban sújtottak le a vad indulat, a fekevesztett gyűlölség vezette gyilkos golyói: apától és anyától egyszerre fosztották meg őket a golyók; szülőktől, akik a leghatalmasabb szeretettel és gondnal támaszta istápolták őket, akik öbennük újjá-iffulva és tömörvülve látták azt a szerelmet, mely annyi akadályon keresztül győzelmeskedve egyesítette Chotek Zsófia grófnőt Ferenc Ferdinánd királyi herceggel, a birodalom trónjának várományosával.

Immár megdicsőülten tekintenek le árván maradt gyermekeikre a trónörökös-pár nemes lelkei a csillagok birodalmából és szellemük őrangyalokként körülengli a szívüktől oly iszonyatos módon elszakadt fejét, esdvén a vígasz enyhítő balszamáért a mennyei atyának fényövezte trónjánál a boldogságuktól oly korán megrabolt árva részére. A mártírhálát, melyet fenséges kir. hercegünk és leghűségesebb életpárja szenvedett, szenteké avatta őket s vértanu-koszorúval övezi átszellemlt homlokukat; a mély gyászba borult népek pedig hódoló kegyelettel fogják megőrizni draga emléküket.

Mi pedig áldjuk és tiszteljük dicső emléüket most azzal, hogy lelki mecseket gyujtunk számukra és fohászt küldünk a világ Királyához megdicsőült lelkeik mennyei üdvéért. Ezzel együtt hadd szálljon imánk a Mindenhatóhoz felséges királyunk földi javaért, juttasson vígaszt és megnyugvást fenkölt fejedelmünknek Ő, ki a vígasz és béke kuforrása, kinek szent neve magasztaltassék örökön örökké. Amen!

Alsólendva új vicinális vasutjai.

I.

Az alsólendva — nagykanizsai vasut.

Az alsólendva — nagykanizsai vasut ügyében hosszú vajadás után kedvező fordulat állott be. A kereskedelemügyi miniszter a napokban arról értesítette a vasut előengedélyesét, hogy hajlandó a tervezett vasut engedélyezése érdekében a további intézkedéseket megtenni. Az államségély és az államvasuti üzem tekintetében ekként határozott a miniszter: A posta ingyenes szállítása és a külön állami segély című ötven éven át évenként fizetendő évjáradéknak megfelelően a helyiérdekű vasut segélyezésére összesen 766.400 korona összeget hajlandó az alsólendva — nagykanizsai vasutnak biztosítani. A helyiérdekű vasut állami kezelésbe vételének feltételeit azonban a kereskedelemi miniszter csak akkor fogja a pénzügyminiszterrel megállapítani, ha a vasut várható jövedelmezőségéről olyan adatok fognak rendelkezésre állani, amelyek a vasut finanszírozása mellett az államvasut érdekére megnyugtatók lesznek.

A miniszter ezen örömdentes döntése azonban még nem biztosítja a vasut kiépítését. De jelentős lépéssel haladt előre az alsólendva — nagykanizsai vicinális ügye, ha tekintetbe vesszük, hogy kétszéri elutasítás után az engedélyezés nyolc év óta vajdud ügye végre rébbe jutott. Most már egyedül és kizárólag az érdekeltségtől függ, hogy fűtől-e hamarosan a rég sóvárgott vasut. Reméljük, hogy igen, mert az állami kezelésbe vétel nehézségei könnyen elháríthatók részben azért, mivel a tervezett vasut jövedelmezősége kétségkívül megfelelő lesz, részben azért, mivel az engedélyes a vasutját a dunántúli helyiérdekű vasut érd.körében fogja létesíteni. Úgy

tudjuk, hogy a dunántúli helyiérdekű vasut, mint az ország egyik legnagyobb és legagilisabb vasutsoportja, elvileg már hajlandó az alsólendva — nagykanizsai vasut átvételére. Így tehát remény van rá, hogy új vicinálisunk forgalmi jelentősége is megtalálja a helyes és kívánatos megoldást.

A vasut pénzügyi és finanszírozási helyzete a következő: az összes részvénytöke kétféle és 52.000 korona. A kilitásba helyezett kétféle államségélyen kívül tehát egymillió 286.000 koronát kell biztosítani. Erre vonatkozólag a miniszter figyelemzti az előengedélyesét, hogy az 1.286.000 korona fedezéséről gondoskodjék, mert a részvénytöke földzetének hitelt érdemlő igazolása előtt a vasut engedélyezésére nem számíthat.

A vasut engedélyezési tőkéjét az öt év előtti adatok alapján állapították meg. Azóta azonban munka és anyag tekintetében nagy ár-és béremelkedések állottak be, mivel továbbá a vasut mielőbbi kiépítését nemcsak a fontos kis-érdek, hanem a beállott nagy munkahiány is sür-gössé teszi: joggal remélhetjük, hogy a kereskedelemi miniszter a most kilitásba helyezett segélyt némileg még emelni fogja. Azonban a vasut sorsának biztosításához elengedhetetlen feltétel, hogy az érdekeltektől, nevezetesen a községek, uradalmak és magánosok hozzájárulásával mielőbb biztosítsa legyen az engedélyes által kért összeg. Értesülésünk szerint a vasut előengedélyese legközelebb az összes érdekelteket — így az alsólendvaikat is — Nagykanizsára értekezletre fogja összehívni, hogy beszámoljon a vasutügy állásáról.

Mint ő. m. m. el halljuk, a főispán a megyebeli örsz. képviselők fáradszatlanul buzgólkodnak, hogy a má. két ízben eltemetett vasutgy mielőbb a megva ösulis stádiumába jusszon.

Zalavármegye és a hitbizományok.

— Saját tudósítónktól. —

Nagyfontosságú átirat érkezett Hajdumegye törvényhatóságától Zalavármegye törvényhatóságához. Hajdúvármegye legutóbbi közgyűléséből fölirotat intézett a képviselőházzal, a hitbizományok állami megváltása és parcellázása ügyében.

A fölirotat szerint az agrárreform, a parasztság földhöz juttatása az egyetlen lehetőség Magyarország válság felé haladó útját anyagi szempontokból jobb mederbe terelni s a végeredményben ugyancsak az adózó polgárokat sújtó külföldi drága kölcsönök nélkül az ország pénzügyeit gyökeresen megjavítani. A parasztság földhöz juttatása a százezreszám kivándorlókat itthon tartaná, rendes keresethez juttatná, egyzersmind a gyáros, iparos, kereskedő, állami és magántisztviselői, ipari munkás keserves helyzetén egy csapásra segítene.

A hitbizományi birtokok megváltásától és parcellázásától reméli a fölirotat a fogyasztópiac és a munkaalkalom óriási megnövekedését, a drágaság nagymértvű enyhülését, az állami jövedelmek nagymértvű emelkedését. Az agrárreform az ország teherbírásának fokozását is eredményezné, sőt a fölirotat szerint a kisemberek adójának csökkentését is. Ezt mondja a fölirotat az egyetlen lehetőségnek a magyarsága hatalmas megerősítésére és a nemzetiségekkel való igaz testvériség elérésére.

Ezen indokok alapján azt kívánja a fölirotat a képviselőháztól, hogy utasítsa sürgősen a kormányt, hogy olyan törvényjavaslatot terjesszen elő, amely az összes síkföldi és termőföldi latifundiumnak állami járadék ellenében való kötelező megváltásáról s a földnélküli népeknek minden közvetlen közvetítés kizárásával állami kezelés útján való foglalkoztatásáról intézkedik. Hajdumegye azzal a kéréssel küldte meg a fölirotat törvényhatóságunknak, hogy hasonló fölirotat támogatassuk akcióját.

Zalamegye legközelebbi közgyűlése tárgyalja az átiratot.

HIREK.

Temetésről,

egy egészen különös temetésről fogok ma írni valamit neked, nyájas olvasóm. Akármit is mondasz hozzá, szóval kell tennem azt, hogy hogyan temetnek Lendván — lovat. Amíg a hazisai aszfaltról ide nem kerültem, hidd el nyájas olvasóm, jóformán azt sem tudtam, hogy van — lötemetés is. Pedig van. Lendván például így néz ki... Jön a gypmester szekere, vagy másnak a szekere és megáll a ház előtt. Akkor négy, vagy öt ember nagy „hóruk“-kózással a levegőbe emeli a néhai jelzőt felvett lovacskát és rádobja a kocsiára, csak úgy nyekken. A ló rugdalozna, ha tudna, de mert nem tud: a négy, felfelé álló lábával csak szomorúan intget az égnek; a fejét, amelyből két megüvegesedett szomoru szemű ó bánatosan néz a semmibe, a kocsiáról egészen a földig lelógatja, és biztosan kiáltana, de csak a száját tudja távta tartani. A kocsis egyet sercint a földre, aztán közéjük csap a lovaknak, az élőknek, hogy gyí. És a menet lassu lépésekkel végigvonul a városon, a fűtcán, legtöbbször a legforgalmasabb időben. A „szállomány“, a döglött lovacskák közben a bámulattól még jobban távta felejtí a száját, a feje még jobban veri a földet a

kocsi hátuljánál, a csülkei még szomoruban integetnek az égnek és ha történetesen előzőleg eret vágta rajta: végig az utcára, az utra, míg csak el nem ér a menet a gypmesterhez, vérkönnyeket hullajt a testéből. Így néz ki egy lötemetés Lendván.

Hát igen, igen, nagyon megható dolog egy ilyen temetés, de talán mégis lehetne intézkedni, hogy az élők sorából elköltözött kedvenc lovacskákat *ne világos nappal*, ne a fűtcán végig és ne a legforgalmasabb időben szállítsák keresztül a városon. Mert az ilyen temetés — eltérően a más temetéstől — nem részvétet gerjeszt bennünk, hanem mást. Úrvedt.

Jégeső, felhőszakadás és árvíz.

Károk mindenfelé.

— Saját tudósítónktól. —

Az alsólendvai járásnak a múlt héten kétszer is kijutott az abnormis időjárásból. A héten kétszer is olyan borzszató időjárás vonult keresztül járásunkon, amely már régen nem volt.

Kedden délután hirtelen teljesen elborult az ég s estől sötétség támadt. Ugy, hogy a lakásokban, irodákban, üzletekben lámpát kellett gyújtani. Egyszerre csak megeredt az eső s csakhamar olyan zápor kerekedett, mintha a felhőkből öntöttek volna a vizet. Mikor kissé csillapodott az eső, akkor jég kezdett esni s esett mindig sűrűbben és mindig nagyobb szemek. Alsólendván szerencsére esővel vegyesen esett a jég, ezért itt csak kevés kárt tett, vagy éppen semmit se. De valamivel odább, már Hosszafaluban is, és a járás felső részeiben nagy károkat tett a jég, mely némely helyen olyan vastagon befőtte a földet, hogy még másnapra sem olvadt el. A nagy eső következtében járásunk több helyén árvíz támadt, mely különösen a termőföldekben és a betakarítatlan gabonában okozott nagy károkat.

Csütörtökön este Alsólendván és a közeli vidéken megismétlődött az itéletidő, és megretetesebb mértékben. Este 8 óra után óriási felhőszakadás zudult vidékünkre, mely késő éjjelig tartott. A hegyeiből nagy tömegekben alárohano víz icszó morgással hömpölygött végig utcáinkon. Az utcák járhatatlannokká lettek, mert egyik helyen felmértényi magasságban s több méter szélességben piszkos víztömeg hömpölygött, a másik helyen pedig óriási tavat alkotott az összegyűlemlett víz. Igen sok pincét és alacsonyabban fekvő lakást elöntött a szennyes áradat, amely több helyen megrongálta az aszfaltot is, a hegyről levezető utakba pedig mély árkokat vágott.

Csütörtök estétől lapunk zártáig (szombat délutánig) folyton zuhog az eső, néha erősebben s néha gyengébben. Vidékünket teljesen elöntötte az árvíz; ameddig a szem ellát, víz alatt áll minden. Tegnap, szombaton hajnalban óriásit nőtt az árvíz, mely azóta is folyton dagad s már az alsó-utcai kerteket is elborította.

Nagy áradásokat jelentenek járásunknak majdnem minden részéből. Csesztreg vidékén a megáradt Kerka végez nagy pusztításokat.

Rákanizsa vidékén csütörtökön nagy jégeső volt. Csütörtökön járásunk több községének is jutott jégesőből.

Kedden este Zalaszentgróton is nagy zápor és éjliharó volt. A villám Zalaszentgróton belecsapott a Zala-szállóba, ahol Kiss Árpád szinársulata éppen előadást tartott. A színházterem ablakai csörömpölve törték be, a villanylámpák kialudtak s a közönség között nagy pánik támadt. Emberéletben szerencsére nem esett kár. Zalaszentgróton beleütött a villám még a vámház épületébe, a vasuti állomásba s egy magánházba.

— Szabadságon. Szilágyi Dezső tb. főszolgabíró július 13-ától augusztus 9-éig szabadságon van. Tiszteletbeli főbírónk családijával a mármarosmegyei Gyertyánliget fűrdőn üdül.

Dr. Józsa Fabián járásorvos július 22-étől aug. 26-áig veszi ki nyári szabadságát. Távol-létében Dr. Brünner József orvos helyettesíti.

— Áthelyezés. A vallás- és közoktatásügyi miniszter úr Heinrich János komáromi segédintézménytel a zalaegerszegi kir. tanfelügyelőséghez helyezte át.

— Halálözás. Mint igaz részvétellel értesülünk, Löwy Bernát tapolcai könyvkereskedő, a „Tapolcai Lapok“ kiadótulajdonosa, hétfőn Budapesten elhunyt 54 éves korában. Löwy sulyos betegségére keresett a fővárosban gyógyulást, de két napra megérkezése után kiszenvedett. Holttestét hazaszállították Tapolcára, ahol óriási részvét mellett temették el f. hó 16-án délután.

— Kitérték a választást az adóügyi jegyzői állásra. Mint ismeretes, az alsólendvai aljegyzői állást önálló hatáskörrel bíró adóügyi jegyzői állássá fogják átszervezni. Az álláshoz az állam évi 600 korona segéllyel járul. Az új állás szervezését a megyei törvényhatósági bizottság is jóváhagyta s most még csak az van hátra, hogy az állás betöltésére a választást megejtsék. A múlt héten a választás napjának kitűzése is megtörtént. Székely Emil alsólendvai főszolgabíró a választást augusztus 10-ére tűzte ki. Az állásra aug. 8-áig lehet pályázni s a kérvényeket a főszolgabíróhoz kell beküldeni. Az adóügyi jegyzői javadalmazása a törvényben megállapított jegyzői fizetésén kívül 400 kor. lakbér és a hivatalos teendővel járó mellékkereset lesz. — Az új állásra Alsólendva polgárainak megvan a maguk jelöltje, aki rátermettségénél és nepszerőségénél fogva egyhangu szavazattal fogja elnyerni az adóügyi jegyzői állást. Bodó István, az eddigi aljegyző ez a jelölt, akit a város minden egyes polgára örömmel támogat, hogy az állást elnyerhesse. Az állásra bizonyára lesz majd több pályázó is, de ezek természetesen szóba sem jöhetnek Bodó mellett.

— Gyászintenzitet az izr. templomban. A helybeli izr. templomban vasárnap délelőtt gyászintenzitet volt néhai Ferenc Ferdinánd trónörökös és neje lelkiüdvéért. Az ünnepeles gyászintenzitet alatt a tempómot egészen megtöltötte városunk intelligenciája. Ott lattak az egyes hatóságok, hivatalok, testületek és intézetek képviselőit s a magánosok közül sokat. Az ünnepi szónoklatot dr. Rudolfer Antal rabbi tartotta, melyet a közönség nagy megilletődéssel hallgatott. A magasan szárnyaló, szép beszédet lapunk más helyén egész terjedelmében közöljük. Az igazán szép ünnepele „Himnusz“ hangjával ért véget.

— A választópolgárok névjegyzékének összeállítás. Az országgyűlési képviselőválasztók névjegyzékét országsszerte most állítják össze. Az alsólendvai járásban hat bizottság fogja a szavazókat összeírni, kik a névjegyzékét meg e hó végén kötelesek betérjeszteni. A megyei állandó választmány által kinevezett összeíró-bizottsági tagok az alsólendvai járásban a következők: Az alsólendvai szavazókörben: Dr. Wollák Adolf, Vidóczy Ferenc, Mady Pál, Grassanovits Ottó, Hadrovics Elek, Paller Jenő (Rédics) és Polczér Imre (Gyertyános). A cserföldi szavazókörben: Szepesy Gusztáv (Belatinc), Czigány Márton (Felsőbeszterce), Hajdú Aladár (Belatinc), Grassanovics Antal (Cserföld), Besnyák Lajos (Belatinc), Kovács János (Zorkóháza). A belatinci szavazókörben: Dr. Némethy Vilmos (Aisólendva), Balcz Aladár (Belatinc), Fekete Géza (Lendvarózsavölgy), Vlassits Géza (Bagonya), Mráz Kálmán (Bántornya), Besnyák Lajos (Belatinc), Feisz László (Murabaráti), Kovács János (Zorkóháza). A lendvavásárhelyi szavazókörben: Piatsek János (Belatinc), dr. Kollin Ignác (Lendvavásárhely), Göncz János (Lendvavásárhely), Varga Ferenc (Lendvavásárhely), Paller Jenő (Rédics). A szentgyörgyvölgyi szavazókörben: Dr. Nábráczky Hajós Béla (Alsólendva), Cseke Károly (Szentgyörgyvölgy), Véghy Sándor (Szentgyörgyvölgy), Pusk István (Szentgyörgyvölgy). Kucsár Mikós (Resznek). A zalabaksai szavazókörben: Szabó Döme (Pórszombat), Stankovszky Imre (Apáti puszt), Kiss Károly (Zalabaksa), Koller Nándor (Baksa), Rác István (Csesztreg), Paller Jenő (Rédics) és Cszmazia György (Szilvágy). — Székely Emil alsólendvai járási főszolgabíró felhívta az összeíró bizottság tagjait, hogy július 28-áig nála az eskü letelele végtét jelentkezzenek.

— Mindenki gyanus. Julics Félix varasdi kerületi orvos f. hó 14-én Csáktornyról Prágerhofba utazott s a vasuton két katonától katonai titkokról kérdézősködött. Az egyik katonának gyanus volt az orvos kérdézősködése és ezért Prágerhofban jelentést tett a csendőrségen. Az orvost kénkedés gyanuja miatt letartóztatták.

— Országos vásár. Alsólendván a legközelebbi országos vásár f. hó 28-án lesz.

— **Gyászír.** Verbanics Emil helybeli magánzó, városunk régi polgára, tegnap reggel 8 órakor elhunyt 64 éves korában.

— **Uj rabbi Muzombatban.** A mura-szombati izr. hitközség újonnan megválasztott rabbijának, dr. Kiss Henriknek beiktatási ünnepélye a múlt héten folyt le. Az ünnepély délutánján dr. Ritscher Samu hitközségi alelnök vezetése alatt küldöttég ment a járás széléig az új rabbi elé. A mura-szombati állomáson dr. Geiger Artur hitközségi elnök üdvözölte a rabbit. A fogadtatás után hosszú kocsisor kísérté a templomig az új rabbit, ahol megtörtént az ünnepélyes beiktatás. Az ünnepélyen az alsó-lendvai hitközséget Wortmann Benő és Freyer Lipót kereskedők képviseltek.

— **A Mura halottjai.** Az elmúlt héten ismét két halottat fogtak ki a Mura vizéből. Egyet a közeli Mura-szerdahely község határában halásztak ki, ez egy férfi-halott volt, de személynazonosságát nem lehetett megállapítani. A halott hosszabb ideje lehetett a vízben, mert már erősen feloszlásként indult. A másik hullát Barkóc község határában fogták ki. Ez is férfi-hulla és ennek kiléte is ismeretlen.

— **Népies gazdasági előadások Zalában.** A földmivelségi miniszter leiratot intézett Zalavármegyének, amelyben népies gazdasági előadások tartását rendeli el. A leirat szerint a kisgazdák a föld reális értékét, a termékenységi kvantumot nem tudják kellőleg kihasználni. Hogy az anyag kárba vesztését megakadályozzák, szakszerű mezőgazdasági ismeretekre van szükségük, amelyeket népies előadások keretében földmivelséskolai tanároktól és az agrárminiszterium tanteremtől fogják elsajátítani. A földmivelségi miniszterium kész programmal fogja a szakszerű ismeretterjesztést végezni. Az előadások csak télen történnek és csak az esti órákban és vasárnap délután. Természetesen a gazdák részére az előadások hallgatása díjtalan lesz.

— **Halász Alfréd szinigazgató letartóztatása.** Halász Alfréd szinigazgató, aki éveken ezelőtt több ízben játszott Alsólelendván, nemrég anyagi válságba jutott. Halász a múlt hó 10-án, amikor az esedékes gázsikat kellett volna fizetnie, elünt Erzsébetfalváról, ahol társulatával az utóbbi napokban játszott. Erre Gabányi Jenő társulati pénztárnok, akinek ezer koronára óvadéka volt, óvadéksikkasztásért följelentette Halászt. Halász időközben értesítette a feleségét, hogy Badenben tartózkodik. A felesége erre Badenbe utazott és Halászt a napokban hazavitte Pestre. Gabányi Jenő értesítette a pestvidéki ügyészséget, hogy Halász Pestre érkezett, mire a vizsgálóbíró utatására Halászt letartóztatták. Ditrői Mór, a szinészgyűlés elnöke készített kezességet vállalt azírát, hogy amennyiben Halász egy éven belül nem fizetné vissza a pénztáros kaucióját, az esetben ő fogja azt megfizetni. A vádantacs tegnapelőtti ülésén úgy határozott, hogy Halász Alfréd fogvatartása ezek után nem szükséges és elrendelte azonnali szabadlábra való helyezését. Halász visszatér szintársulataihoz.

— **Az Ipartestület a hátralékosokhoz.** A helybeli Ipartestület elnöksége felhívja a tagokat, hogy a múlt évről hátralékban maradt tagok, nemkülönben felvételi díjakat 8 napon belül különbeni végrehajtás terhe mellett fizessék meg.

— **Megtámadta a postakocsit.** Anderlin János damási csavargó a minap megtudta, hogy a Bottornyáról Murakirályra menő postakocsi nagyobb összegű pénzt szállít. A csavargó egy erdőben megleszte a postakocsit, megragadta a lovak kantarát, majd pedig a postakocsit ragadta torkon, lerántotta a kocsirol és revolverrel fejbe verte. Ezután a kocsi ki akarta fosztani, de a dulakodásra figyelmessé lett mezei munkások dorongokkal rajta ütöttek a banditán és bevitték a csendőrségre. A postarabló azt is beismertte, hogy a revolvert Törökudvar községben egy be-törésnél szerezte.

— **Mikor a tolvaj elalszik az ágy alatt.** Különös éjjeli kalandja volt a minap Horváth (Markics) József alsólelendvahegyi gazdának. Horváthék este korán lefeküdtek. Alig aludtak el, arra ébredtek fel, hogy valaki horkol a szobában. Horváth lámpát gyújtott és a világosságban észre-vette, hogy egy sötét alak alszik az ágya alatt. Az álvó vendéget kihúzták az ágy alól, meg-mo-tították s akkor egy éles konyhakést találtak nála. Az illetőt, aki egy fiatalokor alsólelendvahegyi fiu, a csendőrségnél feljelentették.

— **Rejtélyes haláleset.** Néhány nap óta rejtélyes ügyben nyomoz a dobri-i csendőrör. Kerkasztentkirályon roppant gyanus körülmények között meghalt egy öregasszony, akinek halálát a falubeliek úgy kolportálják, hogy az öregasszony nem természetes halállal halt meg, hanem meg-ölték. — Kerkasztentkirály községben együtt lak-tak egy házban özv. G. az az Jánosné 66 éves asszony és Vég Ignác. Gazdagné és Vég állandó civódásban éltek egymással s az összekülön-bözés legtöbbször olyan vehemens volt közöttük, hogy a szomszédoknak kellett szétválásztani őket. F. hó. 16-án egy teknő miatt ismét összevetsztek. A perlekés bent a házban folyt le s így azt, hogy mi történt közöttük, nem lehet biztosan tudni. Annnyit láttak a szomszédok, hogy Vég Ignác a szóvalásztás után eltávozott hazulról és kiment a szőlőjébe. Nemsokára rá az asszonyt, Gazdagnét, holtan találták a lakásban. Az esetről jelen-tettek a hatóságának, melynek részéről dr. Brünner József alsólelendvai orvos ejtette meg a rendőrorvosi hullaszemlé. Dr. Brünner az asz-szony halálának okául szívszélhűdést konstatált. Ennek dacára a faluban erősen tartja magát az a hír, hogy az öregasszony halála nem termés-zetes módon következett be.

— **Megszűnt lap, új lap.** Zalaegerszegen a dr. Tuboly Jenő ügyvéd és Szentgyörgyi Ferenc hírlapíró szerkesztésében megjelenő „Zalai Ujság” megszűnt. A megszűnt lap helyett Zalaegerszegen „Zalai Lapok” címmel, ma egy hete új hetilap indult, melyet Darvas Gyula szerkeszt.

— **Milyen idők Europe uralkodói?** Europe uralkodói között legidősebb a mi királyunk, aki 84 éves, utána következnek a pápa 79 évvel. Az uralkodók életkorának további sorrendje pedig a következő: Károly román király 75 éves, Nikita montenegrói király 73 éves, Péter szerb király 70 éves, Lajos bajor király 69 éves, a monakói fejedelem 66 éves, V. Gusztáv svéd király 56 éves, Vilmos császár 55 éves, Ferdinánd belga király 53 éves, Miklós orosz cár 46 éves, az olasz király 45 éves, a norvég király 42 éves, Albert belga király 39 éves, Vilma hollandiai királynő 34 éves és Alfonz spanyol király 28 éves. Tehát Alfonz az európai uralkodók között a legfiatalabb.

— **A köpenicki huszár.** Dombai János bu-dapesti huszár néhány héttel ezelőtt megszökött az ezredétől. A dezertor huszár azóta bebaran-golta az egész Dunántúlt és köpenicki módon széthámoskodott. A községekben azt mondta, hogy terpszemlén van, mert a község határában nagy katonai gyakorlatok lesznek, s ez az címen a községekkel napokon át kitartatta magát, köl-csönöket vett fel, azután odébb állt. A széthámos dezertor Polgárdi községben végre a csendőrök letartóztatták és átadták az ezrednek.

— **Oh szép ifjúságom.** Benedek Elek most fejezte be íy című pompás regényét a Jó Pajtás-ban. A kis olvasók örömmel és szeretettel gondolnak vissza a vidéki diákeletnek erre a bájos rajzra, mely egyike a kitünő író legmelegebb és legerőteljesebb műveinek. Sebők Zsigmond és Benedek Elek képes gyermeklapjának legújabb, július 18-iki számában fejezik be Sebők Zsigmond új Dör-mögő-történetét, a Dörmögő Dömötör szerencsésje is, nem különben Mauks Kornélia hosszabb elbeszélése is. Ugyan-ebbe a számba verset írtak Feleki Sándor, Fövenyesy János és Endrői Béla, természetrajzi cikket Gyula bácsi, szép képet rajzolt Patáky Kató, mesét mond Naszai Elza, mulatságos mokat Zsiga bácsi. A kis krónika rovat pró-ságai, a rejtvények, szerkesztői üzenetek egészítik ki a szám gazdag tartalmát.

A Jó Pajtás-t a Franklin-társulat adja ki; előfizetési ára negyvedrre 2 korona 50 fillér, félvevre 5 korona, egész évre 10 korona. Egyes szám ára 20 fillér. Előfizetéseket elfogad és mutatványszámokat küld a „Jó Pajtás” kiadóhivatala Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

— **Halalos elgázolás.** Egyed Kálmán nagylengyeli földmives vasárnap délelőtti beko-csizott Zalaegerszegrre. A város egyik utcáján Egyed lovai valamitől megbokrosodtak és el-ragadták a kocsi. A járókelők közül Sinkó Gyula 35 éves döbrétei lakos a lovak elé ugrott, hogy megállítsa őket, de a lovak feltaszították, megtörték és a kocsi keresztül húzták rajta. Sinkó pár óra múlva meghalt.

— **Elfogott betörő.** Nemrég történt, hogy a nagykanizsai pénzügyörégi iroda kasszáját egy 19 éves pénzügyóri felgyázó feltörte és 1040 korona ellopása után megszökött. A megtévedett fiatalbembert országjárte körözötté, de eddig nem tudták elfogni. Tegnap a zalaegerszegi csendör-ség a fiatalbembert letartóztatta.

— **Elvállalok saját írópótemen minden-nemű irodai munkát, pontonás és a lehető legolcsóbb árban. Cim a kiadóhivatalban.**

— **Kinek kell segéd?** Az iglói m. kir. faipari szakiskola utolsó évfolyamát végzett nő-verdekek közül 11-en az ország fűtőnböző váro-saiban, községeiben akarnak mint segédek dol-gozni. Az alsólelendvai asztalosmesterek közül azok, akik hajlandók a jelentkezők közül segédet alkalmazni, ebbeli szándékukat jelentéskébe a helybeli ipartestület jegyzőjénél.

— **Gyilkos és öngyilkos kocsis.** Görge-teg községben Nagy Mihály István kocsis agyon-lötte a feleségét, azután a kutba ugrott, ahonnan holtan húzták ki. A drámára boldogtalan családi élet szolgáltatót okot.

— **Hévizbe fult kávéháztulajdonos.** A Keszthely melletti Héviz-türdőben Stirling János budapesti kávéháztulajdonos a fürdővendégek szemelátára a vízbe fulladt. Stirling az ugyneve-zett tükörfürdőben fürdőtt, mikor egyszerre el-merült a vízben és nem bukkant fel. Segítségére siettek, de mire kihúzták a vízből, halott volt. A meleg vízben szélhűdés érte. Stirling a család-jával Keszthelyen nyaralt s naponkint onnan járt át Hévizre.

— **Mi volt a szafaládéban?** A nagykaniz-sai rendőrorvos egy szafaládéban — mely Beierl Ferenc hentes üzletéből került ki — lótrágyát talált. A hentes elítélték 200 kor. pénzbüntetésre.

— **Meghalt a kalapja miatt.** Keszthelyről írják: Fenyő Lajos festőmunkás egy fürdőházat festett a Balaton partján. Közben a szél lekapta a fejéről a kalapot s a munkás a tóba ugrott utána. Mélyen beuszott a vízbe, a hol a hullá-mok elsodorták és a kiáltásaira elősietett embe-rek már csak a holtsietőt húzták ki a vízből.

A NAGYVILÁGBÓL.

Vadászik a király. A bécsi temetés után a király ismét visszatért Ischilbe. Ugylátszik, az uralkodó jó egészségnek örvend, mert orvosai nemcsak hogy a szabadba, de vadászatra is engedik. A király hétfőn tette első vadászkirán-dulását s pompás arszíne mindenütt örömteljes megjelentést keltett.

József főherceg a honvédség főparancs-noka. Ferenc Ferdinánd trónörökös halálával nevezetes változások álltak be a hadsereg ve-zetésében. Így többek között a m. kir. honvédség főparancsnokává József főherceget fogják leg-közelebb kinevezni.

Elhunyt polgármester. Telbisz Károly udvari tanácsos, Temesvár volt polgármestere, Pörtschachban 60 éves korában hétfőn elhunyt. Telbisz 29 éven át volt Temesvár polgármestere s ez alatt rengeteg sokat fáradozott a város fej-lésztésén.

A belgrádi orosz követ halála. Hartwig Miklós belgrádi orosz követ pénteken este látó-gatást tett az osztrák-magyar monarchia belgrádi követénél, Giessl bárónál. Beszélgetés közben Hartwig egyszerre rosszul lett, elájult s pár perc múlva meghalt. Az orvosi megállapítás szerint Hartwigot szívszélhűdés érte. Az orvosi meg-állapítás dacára a szerb sajtó és az osztrák-magyar monarchia szerb ellenségei nyíltan hirdetik, hogy a szerb-barát orosz követet a monarchia Giessl követtel megmérgeztette, hogy ekként torolja meg a trónörökös-pár meggyilkol-lását. Azt is híresztelték, hogy a szerb királyi konokban bombát találtak, melyet a monarchia felbérelt emberei tettek oda, hogy Sándor szerb trónörökös elpusztítsák. A szerb közép annyira kétségbeesett vette e hazugságokat, hogy Szerbia régi barátjának és exponensének haláláért most üldözi a magyarokat és az osztrákokat, úgy, hogy a minap olyan veszedelmessé vált Szer-biában az osztrák-magyarok helyzete, hogy igen sokan elmenekültek Szerbiából, az osztrák-magyar követséget katonaság és csendőrség őrzi és a szerbiai magyarok és osztrákok most is nagy rettegésben élnek.

Albán események. Wied Vilmos végre belátta, hogy képtelen megbirkózni az albánok-kal és hivatalosan bejelentette a hatalmának, hogy visszaadja a megbízatást, ha nem támog-atják a kellő erővel. Úgy látszik, hogy a hatal-mak is belátták már, hogy Vilmos nem fog rendet teremthetni Albániában, mert nem nagyon haj-landó a segítésre. A harcok most szünetelnek, mert a fölkölkös sincsenek túlságosan gazdagon ellátva pénzzel és lőszerrel s szívesen adják a

fegyverszűnetet. Dél-Albániában azonban a helyzet vígasztalan, mert az epíroták (görög felkelők) csaknem ellentállás nélkül nyomulnak előre. — Olaszországban behívták az 1890. évi tartalékos évfolyamot. A behívásnak a formája is más, mint az előzőeknek, mert most felkiáltással történt, ami csak mozgósítás esetében szokásos. A behívás 120 ezer embert állított fegyverbe. Állítólag a fegyverkezés Görögország ellen irányul.

Nincs szabadság. A hadvezetőség a Boszniában állomásozó tiszteknek és legénységnek az ideai nyáron semmiféle szabadságot sem ad. Állítólag a boszniai csapatokat meg is fogják erősíteni.

Deák Ferenc szegedi szobra. Zalamegye nagynevű szülöttének, Deák Ferencnek, szobrot emelnek Szegeden. A szobrot az alsólendvai születésű Zala György, világhírű magyar szobrászművész készítette s augusztus végén vagy szeptember elején fogják leleplezni Szegeden, gróf Széchenyi István szobrával együtt.

Ezer millió. Budapestről jelentik, hogy a tőzsdén kiszámították, mennyi veszteség érte a magyar pénzüpiacot a balkáni háborúk óta. Eszerint a veszteség pont ezer millió korona volt.

Merénylevelterv Lipót Szalvátor főherceg ellen. Lipót Szalvátor főherceg, a tüzérség főfelügyelője, augusztus 2-án Przemysl-ben lesz csapatsejtlén. A látogatás alkalmára a rendőrség nagyarányú elővigyázati intézkedéseket fogantatott, mert névtelen feljelentést kapott, mely szerint több szerb diák Galiciába utazott azért, hogy a főherceg ellen merényletet kövessen el. Az utcák és pályaudvarok a főherceg átkelése alkalmával rendőrkordonnal lesznek elzárva s magában a községben hatszáz csendőrt fognak összpontosítani.

Steckenperferd- liliumtejszappan

Bergmann & Co. cégtől Tetschen a Elbe.

egyre nagyobb kedveltségnek és elterjedtségnek örvendő szepítő ellen való elismert hatásánál fogva s a bőr és szépség gondozásában való fölülmulhatatlanságáért. Ezernyi elismerőlevel! Sok legnagyobb kitüntetés! Bevásárlásnál óvatosság! Ügyeljen nyomtatékosan a Steckenperferd védőjegyre és a cég helyes nevére! Darabja 80 fillérért kapható gyógyszerárakban, drogeriákban, illatszertüzetekben stb. 40—11

Hasonlóképpen kitűnő Bergmann Manera liliumkrémje (70 fillér egy tubus.) Kitűnő szer női kezék gondozására.

Vasuti menetrend.

Érkezés:

Zalaegerszeg felől:	Reggel 6 óra 51 perckor
	Délután 2 " 47 "
	Este 8 " 33 "
Csáktornya felől:	Reggel 7 " — "
	Délután 2 " 02 "
	Délután 5 " 36 "

Indulás:

Csáktornya felé:	Reggel 7 óra 01 perckor
	Délután 2 " 57 "
	Este 8 " 43 "
Zalaegerszeg felé:	Reggel 7 " 10 "
	Délután 2 " 12 "
	Délután 5 " 46 "

1848 eredeti angol, francia és amerikai toalettel-mentő közeli a **BUDAPESTI BAZÁR** egy évfolyamában. Előfizetési ára: **negyedévre 2 korona 50 fillér.** Ingyen mutatószámot küld a

„Budapesti Bazár“ kiadóhivatala Budapest, VIII. Baross-utca 22. (Budapesti Bazár-ház.)

Előnyös

butorvásárlást ajánl Székely Vilmos

:: butortelege ::

(volt Fialovits-féle üzlet)

Nagykanizsa, Főut 8. sz.
(Bazár-épület.) 52-16

Nagy választék: háló, ebédlő, szalon-
uri szobákban, vas- és rézbutorok-
ban, saját készítményű angol bőr- és
bárminemű kárpitos munkákban.

Modern hálószobák toilettel

400 koronától feljebb!

A n. é. közönség szíves pártfogását kéri

SZÉKELY VILMOS
Nagykanizsa.

A miniszterium által engedély-
ezett és a kir. tanfelügyelőség
által 663/191. sz. alatt ajánlott

Zalamegye legújabb fali térképe megjelent

Nagyon szép kiállításban

iskolai és irodai célra!

Megrendelhető **BALKÁNYI ERNŐ**
könyvkereskedésében Alsólendva

3497/1914. tkvi szám.

Arverési hirdetményi kivonat.

Alsólendvai Takarékpénztár végrehajtatónak Rechnitzer Lászlóné szül. Kohn Szidónia végrehajtatást szenvedő ellen indított végrehajtatási ügyében a telegkönyvi hatóság a végrehajtatási árverést 1122 korona tökéketelés és járuléka behajtása végett az alsólendvai kir. járásbírószág területén lévő Páka községben fekvő és a pákai 136. sz. tjkvben 1 sor 749. hrszám alatt felvett László-házi dűlői szántóból Kohn Szidónia nevében aló B. 25. alatti jutalékára 11 korona, a 258. sz. tjkvben 351. hrsz. ingatlanból (Barócsai dűlői rét) B. 27. alatti jutalékaira 1 korona, az u. o. 591. sz. tjkvben 41. hrsz. alatt felvett belteki kertnek ugyanöt B. 18. alatt megjelölt jutalékára 2746 korona kiküldötti árban elrendelte.

Az árverést Páka községében

1914. augusztus hó 24-én délelőtt 9 órakor fogják megtartani.

Az árverés alá eső ingatlanokat a kiküldötti ár kétharmadánál alacsonyabb áron eladni nem lehet.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvénycikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. nov. 1-én sz. a. kelt ig. miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapirban a kiküldötti kezéhez letenni, vagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság tkvi hatósága.

Alsólendván, 1914. június hó 11.

Szabó s. k., kir. aljbíró.

A kiadmány hitelű:

Rósa s., kir. tkvtő.

Gazdaasszony

ajánkozik magános urhoz. Bármilyen háztartást önállóan tud vezetni és az állattenyésztésben is nagy gyakorlattal bír. Elmegy falura is. 3 2
Cím megtudható kiadóhivatalunkban.

Alkalmi ajándékok!

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabb
zsebórák, láncok, arany és ezüst ékszerek,
China-ezüst disztárgyak, evőeszközök stb.

legnagyobb választékban, jutányos áron kaphatók

Mayer Ödön órás és ékszerésznel

ALSOLENDVA, Főutca.

Nagy raktár fali- és álló-órákban, valamint látszerészeti cikkekben, időmérőkben stb. Javítások szakszerűen végeztenek!

Nagy választék jó minőségű és izléses butorokban.

Teljes lakberendezések!

OLCSÓ ÁRAK! 52-14

Előzékeny pontos kiszolgálás.

Somogyi Ede

== kárpitos butorraktára ==

Nagykanizsa, Városház-palota.

Saját készítményű ANGOL BŐRBUTOROK.

Függönyök. Szőnyegek.

Iparművészeti tárgyak.

SAJÁT ASZTALOSMŰHELY!

Előfizetőknek
ingyenes hirdetési
rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőknek
ingyenes hirdetési
rovata.

HELYBELIEK:

ARNSTEIN BENŐ fűszer-, festék-, esemege-, liszt-, vetemény-magvak, ugyszintén norinbergi, üveg- és porcellánkereskedése. Deszka-, épületfa-, szénraktár

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervek készítését, mindennemű építkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BECK MIKSA sütődéje a Főuton (saját ház).
BORS ISTVÁN kötelyártó.

BLAU SANDOR vasuti vendéglője az allomásnál.
BLAU és BARTOS rőfösáru- és készruha-üzlete.
BECK OSZKÁR fodrászterem Főut, Tivadar-f. ház
DEUTSCH JÁNOS vendéglője a Vasuti-utcában

ERMENYI JÁNOS bábsütő és mézeskalácsos.
EPPINGER SAMU téglagyáros és gőzmalomtulajd.
ELEFAND DAVID épület- és műbádogos. Zománcozott edény raktár.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT norinbergi-, díszmű-, üveg-, porcellán-, vegyesáru- és csemegekereskedése.

Özv. FARAGÓ ISTVANNÉ borbély- és fodrász.
FEHÉR ANTAL köröm- és kocsí-kovács.

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-áru kereskedése.

GREGORENCICS JÓZSEF szikvizgyára. Kivá-
natra szikvizet vidékre is szállít.

GROSZ FERENC bérkocsi-vállalata.
GÖNCZ GABOR pékmester

Özv. GÁLLITS TAMASNÉ kéményseprő-mesternő
GUNDERLACH ANTAL asztalos Szentjános-utca

HEGEDICS ISTVAN eszmadia.
KLEIN DAVID szállítási (spediteur) vállalata

KANCSAL JÓZSEF vendéglője a Kanizsai-utcában
LEVASICS FERENC építőiparos.

MAYER ÖDÖN órás és ékszerész. Nagy raktár
china-ezüst arukban.

MAURER FERENC szobafestő és mázó.
MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb
választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gaz-
ásági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS építőiparos.
NEUBAUER ANDRAS „Korona“ nagyvendéglője

NÉMETH PÁL épület- és géplakatos.
NÉMETH ERNŐ borbélyüzlet Főut, Beck-f. házban

POLLÁK LAZAR nagykereskedő. Dohány és
szivar nagy-áruda.

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.
PANDUR LAJOS szoba- és csemefestő, épület- és
butor-mázoló

„SCHRANTZ-ÁRUHAZ“ (Alsólendva, Templom-
tér, dr. Filkor-féle ház) legelőcsöbbsé bevásárlási
forrás rőfös-, rövid- és divatáru-cikkeken.

REICHENFELD LAJOS mészáros és hentes, Főut
SIPOS DANIEL elsőrendű uriszabó (Főut).

SIMONKA JÁNOS szijgyártó.
SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.
Özv. TUSKE FERENCNÉ vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.
TERSZENTYÁK ISTVÁN kőfaragó és szobrász.

Kész sárkóraktár, Szentjános-utca
TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és
cement-raktára és cement-áru készítése.

TOMKA GYÖRGY vas- és fűszerkereskedése
VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyenél fás és zöld
szőlőoltványokat a legjobb bor- és esemege-fajokban

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WEISZ LIPÓT divatárukereskedése és Tip-Top-
féle cipő raktára

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.
WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vendéglős Lendvahosszúfalu.
BUKOVECZ PÉTER kereskedő Kebelesztmarton

BRÜLL KÁROLY gőzmalma Rédrés.
CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely
DZSUBAN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

DOMJÁN SÁNDOR cipész Szentgyörgyvölgy.
FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkasztentmiklóson.
FÜRST ADOLF vendéglős Rédiés.

FÖLDES MÓR „Royal“-kávéháza Csáktornyan.
FRANKÓ GÉZA vendéglős Lendvaerdő (Renkóc)

FLESCHE MANÓ vendéglős Rédiés.
GASPARICS JÁNOS cipészemester Külsősárd

GIDER GUSZTAV vendéglős Zsitkóc.
GÁL JÓZSEF molnár Petchaháza.

GREGOR JÁNOS molnár Muraszerdahely.
GAAL SÁNDOR molnár Rédiés.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.
HORVÁTH MÁRTON bádogosmester Belatinc.

IVANICS FERENC ácsmester Hosszúfalu.
JERICIS IVAN ácsmester és kutszivattyu-berende-
zési vállalkozó Mur a hely.

Özv. KRAUSZ FÜLÖPNÉ vegyeskereskedése
Lendvahosszúfalu.

KOVÁCS FERENC vendéglős Alsómorác (Vas-m.)
KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Gönterháza

KEMÉNY MÓR kávéháza Muraszombat.
KOHN LIPÓT mész-, cement- és deszka-nagy-
kereskedése, Eternit-pala elárúsítása Muraszombat

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerekpár- és varró-
gép javító műhelye Csáktornyan.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédiés
KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendva-
hosszúfalu.

KEPE MIHÁLY Lendvahosszúfalu. Elvállal mind-
enfélé betonmunkát. Kész betonöcsövek raktára.

KIRÁLY JÓZSEF fakereskedő, Felsőlakos.
Tüzifa eladás ölenként K 36.—

KÓSA FERENC cipész Nemesnép.
LOVENYÁK VINCE borbély Lendvavásárhely

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa.
LEBOVICS KÁROLY vendéglős és kereskedő
Damása.

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése
Lendvavásárhely.

MAYER MIKSA FIA vegyeskereskedő Pórszombat
MAYER JAKAB kereskedő Muraszerdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmarton
NÉMETH ISTVÁN eserepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLÁK SAMU vendéglős Murahely (Deklezsin.)
PREISS IGNÁC kereskedő Szentgyörgyvölgy.

PERKÓ FERENC vegyeskereskedő Gáborjánháza
PACSAI LÁSZLÓ köröm- és kocsikovács-mester
Nemesnép.

PFANCELTER KÁROLY a „Vigadó“ bérlője Igló.
ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

RECHNITZER JÓZSEF kereskedése Kislippa.
REINER LÁSZLÓ vendéglős Felsőszemene.

REVERENCICS ISTVÁN vendéglős Siófok
SPIEGEL ADOLF vendéglős Völgyifalu.

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPÓT butorkereskedő Varasd.
SABJANICS MÁRTON asztalosmester és deszka
kereskedő, Adorjánfalva.

SALAMON JÁNOS molnár Lovász-
SZABÓ FERENC cipész Lendvavásárhely.

SZOCSEK LAJOS cipész Csesztreg
SZIGETI EMIL vendéglős és mészáros
Szentgyörgyvölgy.

SZABÓ LAJOS vendéglős Resznek.
TURNAUER BLA kereskedő és vendéglős Murare

TÓKA LAJOS műmalma s lisztraktára Csentevölgy.
TOPLAK JÁNOS ácsmester Bakónak.

TIBOLD ANDRAS vendéglős Belatinc.
TIRASZI JÁNOS vendéglős Lendvajakabfa.

„VADÁSZKÜRT“ nagyszállóda Budapest.
VARGA JOZSEF vendéglős Lendvavásárhely.

VASS GÉZA asztalosmester Csesztreg.
WALTERSDORFER IGNAC sörkereskedő Ujpest.

WOLFARTH LAJOS mérnök Muraszombat
WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Bántornya.

WEINSTINGL JAKAB gőzmalma Gönterháza.

Szőlősgazdák, gyümölcsster- melők és állattenyésztők = figyelmebe! =

A „KAMARA“ Gazdák Szövetkezetének (Budapest,
Akácfa-utca 4.) sikerült megszereznie a világhírű Mac
Dougall Bros, Ltd., Manchester (Angolország) mezőgazda-
sági vegyeszeti gyár készítményeinek elárúsítási jogát
Magyarországi területére.

Ez az egyetlen gyár, amely egészen méregmentes
és mégis feltétlenül biztos hatású védekező, illetve per-
metező szereket készít.

Nevezett gyárnak egyik korszakalkotó találmánya
a szőlőtermeszter

szőlőmoly (Cochilis ambigua)
ellen való biztos védekezés módjának felfedezése.

A szőlő ezen legnagyobb ellenségét a
„KATAKILLA“

neví szerrel irthatja ki. A „Katakilla“ por arzén-, réz- és
nikotinmentes. Teljes biztonságát elpusztítja a szőlőmolyt,
vertékét, levéltyeteket, aphidokat, hernyókat, atkákat stb.
anélkül, hogy a növénynek ártana. Alkalmazása a lehető
legegyszerűbb. Hűvös vízzel keverve, használatra kész.

E csodás szernek kilója, amely 250 liter permetezőt
ad, 4 korona 50 fillér.

A Mac Dougall Bros. Ltd. egy másik szere a „POL
MAC“ egy méregmentes állatmosópor, amely hideg vízben
oldva, használatra kész és az összes a juhokon, kecskéken,
marhákon, lovakon, kutyákon stb. előforduló élőskideket,
mint a rühöket, tarlósmórt, tetveket, kullancsokat, bolhá-
kat stb. azonnal elpusztítja.

Egy kilo mosópor ára, amely 110 liter oldatot ad,
3 korona 60 fillér.

Fenti szereket a mérvadó tudományos és hiva-
los közegek kipróbálták és melegen ajánlották.

Bővebb felvilágosítással szolgál és kívánatra kime-
ritő ismertetést küld 16-12

TOPLAK JÁNOS, ALSÓLENDVA
a „Katakilla“ és „Pol Mac“ egyedárúsítója.

Nyári mulatságokra

konfetti, szerpentin, képes-
levelezőlap, papírszalvéta
és lampion olcsón kapható

Balkányi Ernő

könyv- és papírkereskedésében
Alsólendva és Muraszombat.

Hirdetések jutányosan felvétetnek
a lap kiadóhivatalában